

EKSKLUZIVNO: BIVŠI VLASNIK MERIDIJAN BANKE PRVI PUT NAKON HAPŠENJA GOVORI ZA NOVINE

KAO DRAŠKOVIĆ: Đorđević zbog svega planira da posao preseli u inostranstvo

Meridian banka vrhunac karijere

Nakon rada u nizu društvenih firmi i zatim u privatnom preduzetništvu, vrhunac uspešne poslovne karijere Tomislava Đorđevića svakako je bilo rukovođenje Meridian bankom u Novom Sadu.

– Moja preduzeća među retkima već dve decenije uredno plaćaju sve poreze i doprinose. Kad je Meridian banku, jednu od najprofitabilnijih u Srbiji, kupio Kredi agrikol, odlučio sam da novac uložim u prehrambenu industriju i hotelijerstvo kako bih pomogao privredni oporavak zemlje. Međutim, u taj proces privatizacije ušao sam bez partijske podrške, a ispostavilo se da to nije bio dobar potez – kaže Đorđević.

autor • Zoran Surla

NOVI SAD – Tomislav Đorđević, bivši vlasnik Meridian banke, optužio je Agenciju za privatizaciju da nezakonito pokušava da mu oduzme sve firme koje je kupio od države i za koje je dao više desetina miliona evra. Zbog takvog odnosa države, Đorđević, koji je pre dva meseca pušten iz pritvora, preti da će sve svoje poslove prebaciti u inostranstvo.

– Očigledno je da sam svojim poslovanjem ugrozio interese moćnih neformalnih grupa. Problemi su nastali kad sam kupio manjinski paket akcija u HTP „Fontana” u Vrnjačkoj Banji, odnosno onoga trenutka kada sam ušao u spor s Agencijom za privatizaciju oko privatizacije Ribarskog gazdinstva „Beograd” i hotela „Prag”. Suština je u pokušajima Agencije da ove privatizacije nezakonito poništi. Iza njihovih optužbi o navodnim zloupotrebama krije se namera da zataškaju svoje očigledne propuste u postupku privatizacije. Naime, iznenađeno se ispostavilo da je nejasan svojinski status znatnog dela imovine Ribarskog gazdinstva „Beograd”, kao što je to slučaj s ribnjakom u Perućcu, iako smo na aukciji platili više od deset miliona evra – navodi Đorđević.

Upoznate institucije EU

Đorđević je sa još šest saradnika uhapšen pre

godinu dana zbog optužbi za zloupotrebu u privatizaciji. U pritvoru je bio do 12. maja, to jest devet meseci i šest dana. Kako ističe, sve optužbe su bez osnova. U slučaju Ribarskog gazdinstva „Beograd” optužen je za podstrekavanje saradnika na zloupotrebu službenog položaja, ali...

– Optužnica je podignuta bez veštačenja i zasniwa se isključivo na podacima samozvane i nekompetentne interne komisije, osnovane jedino radi moga progona. I učenik četvrtog razreda osnovne škole uvideo bi matematičku dubiozu u izveštaju te komisije, pa se pitam kako je tako nešto moglo da promakne policiji, tužilaštvu i sudu. Postoji još jedan postupak protiv mene zbog privatizacije hotela „Prag”, ali ta krivična prijava još je pravno napetija od one za Ribarsko gazdinstvo – objašnjava naš sagovornik.

Kako ističe, nije sedeo skrštenih ruku, već je sa svime upoznao nadležne institucije u EU, EK i Evropskom parlamentu.

– Njihov zaključak je da su naša prava, kao investitora u procesu privatizacije, očigledno ugrožena. Osim toga, upozorili su na široko tumačenje krivičnog dela zloupotreba služ-

benog položaja pa su od Ministarstva pravde zatražili da ga izbrisi iz srpskog zakonodavstva – podseća Đorđević.

Profitabilnije u inostranstvu

Evropske institucije su konstatovali i da se u njegovom slučaju široko tumače fazonna tačka 5 člana 142 Zakonika o krivičnom postupku koja dozvoljava da se okrivljeni bez razloga drži u pritvoru.

– Moram posebno istaći da ni mojim saradnicima ni meni nije dozvoljeno da damo jemstvo za puštanje na slobodu. Osim toga, prvostepeni sud je više puta ignorisao odluku Apelacionog da odluka o pritvoru nije obrazložena. Treba istaći da je naš slučaj pomenut u pitanju investitora EP za zapadni Balkan Jelka Kacina upućenog EK oko zaštite prava investitora u Srbiji. Sve ovo treba posmatrati i u svetlu odluke EK o tome da li će Srbija dobiti do kraja godine status kandidata za članstvo u EU – napominje naš sagovornik.

Kako ističe, oduvek je želeo da radi u Srbiji iako je mogao mnogo mirnije i profitabilnije da posluje u inostranstvu.

– Posle svega što se dogodilo, zamrzao sam dalje investicije u zemlji, čak razmišljam da pređem u inostranstvo, gde ću moći da radim bez pritiska, progona i opstrukcije. Primeri Rodoljuba Draškovića i Srbe Ilića, koji je pobe-

dio državu na arbitraži u slučaju privatizacije „Putnika”, ozbiljno odbijaju domaće i strane investitore. Rezultat je ozbiljan pad investicija u Srbiji – svega 1,2 milijarde evra prošle godine s tendencijom pada oko 25 odsto u ovoj godini te sve veća nezaposlenost i zaduženost države – upozorava Đorđević.

Tomislav Đorđević: Otimaju mi imovinu i zato zauvek odlazim u inostranstvo

Đorđević je pre dva meseca pušten iz pritvora i tvrdi da se iza optužbi o navodnim zloupotrebama krije namera države da zataška svoje očigledne propuste u postupku privatizacije „Fontane”, DTD „Ribarstvo” i hotela „Prag”

I učenik četvrtog razreda osnovne škole uvideo bi matematičku dubiozu u izveštaju te komisije, pa se pitam kako je tako nešto moglo da promakne policiji, tužilaštvu i sudu

Cene pojedinih prehrambenih proizvoda drastično se razlikuju od grada do grada

Kupus u Valjevu koštao 7,90, a u Beogradu 40 dinara

BEOGRAD – Stanovnici gradova širom Srbije u prvoj polovini jula za istu životnu namirnicu morali su da izdvoje znatno različite sume novca pa je tako kilogram slatkog kupusa koštao od 7,90 dinara u Valjevu i Nišu do 40 dinara u Beogradu i Užicu, pokazali su podaci Republičkog zavoda za statistiku (RZS). Krompir je koštao od 15 dinara u Kraljevu i Novom Pazaru do 80 dinara za kilogram u Beogradu, a kilogram pasulja od 134,99 u Leskovcu do 283,90 dinara u Valjevu.

Cena kilograma crnog luka iznosila je od 25 u Leskovcu do 80 dinara, koliko su za to povrće morali da izdvoje Beograđani. Krastavac je koštao od 15 dinara u Leskovcu do 40 u Novom Pazaru i Užicu, boranija od 50 u Leskovcu do 150 dinara u

Novom Pazaru, a paradajz od 30 u Leskovcu do 60 dinara u Beogradu, Valjevu, Nišu, Užicu i Šapcu. Kilogram paprike plaćan je od 40 dinara u Sremskoj Mitrovici do čak 100 u Kraljevu, Novom Pazaru, Užicu i Subotici.

Slična situacija zabeležena je i kod voća pa su očisćeni orasi koštali od 750 u Zaječaru do 1.310,90 dinara za kilogram u Kragujevcu i Zrenjaninu. Potrošači u Zrenjaninu za kilogram jabuka plaćali su 30 dinara, a žitelji Beograda, Zaječara i Pančeva čak pet puta više – 150. Cena maline iznosila je od 80 u Nišu do 250 dinara u Zaječaru i Zrenjaninu, kajsije od 60 u Smederevu do 120 dinara u Vranju, Zaječaru i Užicu, a dinje od 30 u Zrenjaninu, Pančevu i Sremskoj Mitrovici do 80 dinara u Vranju.

Limun je trebalo platiti od 89,90 dinara za kilogram u Valjevu i Vranju do 170 u Smederevu, a najniža i najviša cena kilograma banana zabeležena je u Beogradu – 60 i 120 dinara. To voće je 120 dinara koštalo i u Vranju, Novom Sadu i Zrenjaninu. Kada je reč o namirnicama životinjskog porekla, litar mleka u tetrapaku koštao je od 71,90 dinara u Sremskoj Mitrovici do 90,80 u Pančevu, a kilogram kajmaka od 450 u Kraljevu do 800 dinara u Zrenjaninu. Cena domaćeg sira bila je od 150 dinara za kilo u Kraljevu do 434,90 u Beogradu, dok je kokošje jaje koštalo od sedam dinara u Beogradu, Zaječaru, Užicu i Zrenjaninu – gradu gde je zabeležena i najviša cena te namirnice od 14,89 dinara.

N. L.

